

Publicerad 2017-02-24 13:01 av Catherine Brandt

Nu har vi kommit tillbaka lite i handlingen och med en undran över ett fortsatt;

de menar, bara att stå ut.

Ja, nu var det ett tag sedan.

Men inget är borta från kartan, inte än.

Jag ser att du sett någonting utanför ditt fönster för drygt ett och ett halvt år sedan. Beskriv det för mig. -Det stod tre äldre kvinnor och pratade om att de ville ha lägenheten och sen tittade den ena in genom fönstret, det bor någon där, sa hon jag ska se vad jag kan göra, sa hon och då blev jag rädd och kände mig hotad att de skulle börja terrorisera mig igen bara för att de ville ha lägenheten och sen är de uppe på nätterna och pratar hemskt, så det förföljer mig. Vi vill att hon ska vräkas, hör jag och kvinnan säger att det är hennes mamma som ska ha lägenheten. Jag är hotad som hyresgäst och vet att de vill att jag ska vräkas för att de vill att deras mamma ska få bo här istället för mig. Får de verkligen hålla på så här, för hyresvärden?

Det var en ordentlig beskrivning.

Bra!

Varför har du inte berättat detta för oss tidigare?

-Det går ju inte att sätta fingret på den här verksamheten.

Vi följer upp ärendet.

Tack ska du ha, ni måste våga berätta även om det verkar konstigt.

-Men tänk om de tror att jag baradu vet.

(Snart är det vi som tar över)

Var? Okej! Jag är på plats.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten